

særdeles velkommen til at stille alle de spørgsmål, han vil.

Kl. 14.20

Det er så underligt for mig, at det her bliver gjort til en stor sag, for jeg kunne udmærket have svaret, som hr. Jeppe Kofod siger. Jeg kunne da udmærket have svaret sådan, men jeg svarede bare på et andet spørgsmål, som jeg opfattede det i hvert fald, nemlig hvornår – sådan opfattede jeg det – jeg blev klar over, at der var grundlag for en anholdelse. Det var altså tirsdag, for det var først tirsdag, den beslutning blev truffet. Det må hr. Jeppe Kofod meget undskyldte, men det var det spørgsmål, jeg svarede på.

Men jeg ville da hjertens gerne have svaret også det andet, hvis det var sådan, jeg havde opfattet spørgsmålet, at jeg faktisk mandag aften blev orienteret om, at der ingen sag var. For der er ikke noget mystisk i det, og der er slet ikke noget underligt i det. Der var heller ikke noget forsøg på fra min side at holde hemmeligt, at jeg mandag aften faktisk fik den orientering om, at der ingen sag var.

Så det er alene et spørgsmål om, hvordan man opfatter de spørgsmål, man får, og så svarer man jo efter bedste evne ud fra det. Men nu skulle det i hvert fald være klarlagt, og konklusionen er bare, at det ingen som helst forskel gør på sagens forløb eller sagens beslutninger.

Derfor må jeg også sige til hr. Frank Jensen, at der overhovedet ikke er givet urigtige oplysninger, hverken over for Folketinget eller over for offentligheden. Det hele er klarlagt i den redegørelse, som justitsministeren har forelagt Folketinget.

Frank Jensen (S):

Se, det, som vi gerne vil nå frem til med de her spørgsmål til statsministeren, er jo at få helt klarhed over, hvad det er for nogle motiver, der ligger bag statsministerens ageren i sagen om Sakajev. Statsministeren vælger jo selv at tage det her tema op over for offentligheden på sit pressemøde den 30. oktober, og her siger statsministeren, at det er en sag, der har kørt efter bogen, en sag, der er behandlet fuldstændig efter normal praksis.

Nu kan jeg sige fra mine egne erfaringer fra 5 år som justitsminister, at de her sager, hvor der er terrorismepåstande om folk, der befinder sig på vores territorium, sådan set ikke er nogle sager, man har så mange af gennem en lang periode som minister. Derfor er det jo nogle usæd-

vanlige sager, og det er også derfor, sagen bliver behandlet usædvanligt i enhver regering, og det er fuldstændig forståeligt. Det er også derfor, vi gerne vil have statsministeren til at vedkende sig, at det her er en unormal sag, en sag, som regeringen har taget sit ansvar for.

Regeringen har holdt sikkerhedsudvalgsmøde, og regeringen har ikke fundet anledning til at trække i nødbremsen i forhold til politiets anholdelse af Sakajev. Det er jo derfor, man holder et sikkerhedsudvalgsmøde, nemlig med muligheden for, at man ud fra sikkerhedspolitiske og efterretningsmæssige oplysninger kan trække i nødbremsen i forhold til, at man farer ud og anholder en person.

Men det, vi har brug for, er, at statsministeren i den her type af sager giver os en sikkerhed for, at statsministeren ikke vil synge nogen falsk melodi, men at man første gang, man udtaler sig om den slags spørgsmål, giver fyldestgørende og fuldstændig retvisende besvarelser fra statsministerens side. Jeg vil håbe, at statsministeren nu vil besvare, om statsministeren vil sikre, at det sker for fremtiden.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nu tror jeg i virkeligheden, vi kom ind til, hvad det er, hr. Frank Jensen i realiteten er ude på her, nemlig at regeringen skulle have gået ind og blandet sig i politiets afgørelse. Det kom hr. Frank Jensen til at sige nu ved at sige, at regeringen skulle have trukket i nødbremsen. Ja, det er det, hr. Frank Jensen siger: Regeringen kunne trække i nødbremsen.

Men det, hr. Frank Jensen dermed siger, er, at når politiet har foretaget en politimæssig vurdering af, at der er grundlag for en anholdelse, så kunne eller burde regeringen have trukket i nødbremsen og sagt: Nej, vi tilsidesætter politiets politimæssige vurdering. Det ville efter min mening være en dybt betænkelig praksis, hvis vi skulle sidde som ministre og tilsidesætte politiets afgørelse om, hvem der skal anholdes her i landet.

Kan hr. Frank Jensen virkelig i ramme alvor mene, at det skal til at gøres til en politisk beslutning, hvem der skal anholdes? Så bliver det ret afgørende, hvem der sidder i regeringen. Så er jeg da glad for, at vi har fået et regeringsskifte, vil jeg sige.

Men jeg må bare sige til hr. Frank Jensen, at det er ikke min opfattelse af en regerings opgave, og derfor var min konklusion meget klar: Selvfølgelig tager vi bare til efterretning, hvad